

DE GRONDERVARING VAN DE VERNIEUWING

L.J. Kardinaal Suenens

In het boek dat Kardinaal Suenens in 1982 schreef over de machten van het Kwaad, kwam ik een beschrijving tegen van waar het bij de charismatische vernieuwing in de eerste plaats om gaat: een persoonlijk pinkstergebeuren, een ervaring van bekering tot een nieuw leven, een krachtige ervaring die ervan overtuigt dat God werkelijk bestaat.

Persoonlijk pinkstergebeuren

Kardinaal Suenens schrijft: 'Laten we allereerst zeggen welke de grondervaring is die de diepe kern van de Vernieuwing uitmaakt. Over alle oppervlakkige beeldvorming heen moet men de Vernieuwing begrijpen als een genade die het doopsel en vormsel opnieuw actualiseert, als een soort persoonlijk pinkstergebeuren. Dit laatste vereist een bekering, een herkenning van Jezus Christus, een nieuwe openheid voor de heilige Geest. De theologen moeten dan maar uitzoeken wat de beste uitdrukking is. De term 'doopsel in de Geest' zou ons immers het oorspronkelijke sacramentele doopsel, dat ons in Jezus Christus heeft ingelijfd, kunnen doen vergeten. De term 'persoonlijk pinkstergebeuren' mag ons bovendien niet uit het oog laten verliezen dat het pinkstergebeuren dat de Kerk gesticht heeft, uniek en onherhaalbaar is.

Geloofspunt wordt tot geloofservaring

Maar welke woorden men ook gebruikt, zoveel is zeker dat in de Kerk een ervaring van bekering tot een nieuw leven ontstaan is. Deze ervaring werkt aanstekelijk en doorkruist de vijf werelddelen als een diepe herkerstening van de christenen, als de wind die een smeulend en met as bedekt vuur weer doet opblaaien tot een gloed van licht, warmte en leven. Jezus heeft gezegd: "*Ik ben het vuur komen brengen op aarde en hoe verlang ik dat het reeds opblaait?*" (Lc.12, 39). Als een antwoord op het gebed van Johannes XXIII en van Paulus VI blijft het pinkstermysterie weliswaar niet uitsluitend maar toch op heel speciale wijze doorwerken in dit godsdienstig heropleven. Nieuw voor hen die er deel van uitmaken is dat de heilige Geest, in plaats van een 'geloofspunt' tot een levenservaring is geworden. Dat is de kern van de zaak.'

Voedsel en steun geven

Daarbij citeert de kardinaal pater Sullivan, s.j., theoloog aan de Gregoriana te Rome, die

schreef dat 'de charismatici' er niet in het minste aan twijfelen dat de heilige Geest zelf geschonken wordt in het sacramentele doopsel en vormsel. 'En zij zijn er eveneens van overtuigd dat Hij aanwezig is in al wie leeft in de genade van Christus'.

Sullivan noemt als nieuwe manifestaties van de werking van de heilige Geest in het persoonlijk leven: een verrassende toename van de kracht om getuigenis af te leggen voor de Heer, en ook eventuele charismatische gaven. De 'pinksterervaring' openbaart volgens hem een nieuwe aanwezigheid van de Geest, maar: de charismatici stellen dat men deze beginfase niet moet overbeklemtone ten nadele van het nieuwe 'leven in de Geest' dat er het logisch vervolg van moet worden. 'Als men wil dat deze beginervaring vrucht voortbrengt, moet men haar voedsel geven en steunen.'

De Geest niet uit ervaring kennen

Kardinaal Suenens voegt daarbij een citaat van Richard Quedeaux, 'een historicus die in zijn boek *The New Charismatics* heel precies de draagwijdte situeert van deze ervaring'.

Quedeaux: 'Toen Christus zijn leerlingen beloofde dat Hij na zijn hemelvaart de heilige Geest zou zenden, voorzag Hij dat de komst van de Geest op drie levensbehoeften antwoord zou bieden:

- hen sterken in het geloof,
- vreugde brengen temidden van veel lijden,
- en zijn leerlingen zekerheid, leiding en inzicht verschaffen.

Wanneer men de meeste christenen ziet, dan moet men toch bekennen dat zij, hoewel zij met hun verstand de belofte van de Heer over de heilige Geest aanvaarden, de Geest toch niet uit ervaring kennen. Daarom heeft de belofte in hun leven ook geen echte betekenis en stellen zij zich dan ook de vraag: 'Hoe kan ik weten dat de Geest in mij woont?'

Krachtige ervaring

Het antwoord van de Charismatische Vernieuwing op deze vraag is dat de toetssteen de 'doop in de Geest' is, met andere woorden een krachtige ervaring die diegenen, die de genade ontvangen om ze te mogen meemaken, ervan overtuigt dat God werkelijk bestaat, dat Hij zijn beloften gestand blijft en dat de 'tekenen en wonderen' die beschreven staan in de Handelingen der Apostelen nog steeds, ook vandaag werkelijkheid kunnen worden.' Tot zover het citaat van Richard Quedeaux.

Paus Johannes Paulus I

Kardinaal Suenens: 'De aanbeng van de Vernieuwing kan erin liggen de gelovigen

dieper bewust te maken van de werking van de heilige Geest in hun leven als christenen.

Dat heeft ook paus Johannes Paulus I getroffen, aan wie ik mijn boek *'Een nieuw Pinksteren'** had toegestuurd toen hij nog patriarch van Venetië was. In een vriendelijke en warme brief heeft hij zijn reactie in één verregaande zin samengebond. Hij schreef: *"Uw boek lezend voel ik me verplicht om met u, en zoals u, te zeggen dat ik ertoe gedreven werd met nieuwe ogen de teksten van Paulus en van de Handelingen te herlezen, teksten die ik dacht goed te kennen."* De Vernieuwing leeft van zulke hernieuwde lezing.

De citaten in dit artikel komen uit *De heilige Geest, levensadem van de Kerk*, boek III, pag. 180-184. (De tussenkopjes zijn van K.S.) Dit hele boek staat als 0233 op www.stucom.nl.

*'Een nieuw Pinksteren?' (Boek I) is 0237 op www.stucom.nl.

Kees Slijkerman #

Wanneer men de meeste christenen ziet, dan moet men toch bekennen dat zij, hoewel zij met hun verstand de belofte van de Heer over de heilige Geest aanvaardden, de Geest toch niet uit ervaring kennen.

Kardinaal Suenens
Uit: *De heilige Geest, levensadem van de Kerk*, boek III

Meer van Kardinaal Suenens op www.stucom.nl: zie overzicht onder 0238 (Nederlands) 0238uk (Engels).

Dit artikel is met toestemming overgenomen uit *Bouwen aan de Nieuwe Aarde*, 2009, nr.3, mei 2009.
Besteladres en proefabonnement: info@kcv-net.nl.